

בס"ד ב' אדר ה'תשע"ב
הדלקת נרות - 17:15
צאת השבת - 18:07
רבנו תם - 18:45
לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 611
@ יום רביעי בערב מתחילים "ברכת הלבנה".
@ ביום חמישי ז' אדר לידת ופטירת משה רבנו ע"ה.
@ כל מוצאי שבת משודר בלוויין שיעורו של מרן שר התורה
הרה"ג עובדיה יוסף שליט"א בביהכ"נ "אוהל מועד" יבנה.

אברהם יגל

לעיין בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

פפטיד"ן: "זה" נתון"
(מלכים א' ה')

פרשת תרומה

"משזכנס אדר מרבין בשמחה"

3 חז"ת הפע נותנים השנה
לארגון "אברהם יגל"

מעייני הפרשה:

- ⊞ ה' מצווה מבני ישראל לקחת תרומות לצרכי בנין המשכן.
- ⊞ הוראות לעשיית הארון הכפורת והכרובים.
- ⊞ הוראות על עשיית השלחן וכליו.
- ⊞ הוראות על עשיית המנורה וכליה.
- ⊞ הוראות על עשיית עשר יריעות המשכן, ואחת עשרה לאוהל על המשכן.
- ⊞ עשיית ארבעים ושמונה קרשים וחיבורם מלמטה ע"י אדנים ומלמעלה ע"י הטבעות.
- ⊞ תפירת הפרוכת והמסך לפתח האוהל.

"ועשית זר זהב"
זה"ב בגימטריא דוד, שהוא יזכה לזר של מלכים. (בעל הטורים)

"ואת המנורה זכח השזכחין" (כ"ו ל"ה)
שלחן לנוכח המנורה. כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם. (דברים ח'). שולחן בצפון ומנורה בדרום. חז"ל אמרו: הרוצה להחכים ידרים, הרוצה להעשיר יצפין. כי צפון סמל ההצלחה הגשמית ודרום סמל ההצלחה הרוחנית. (באהלה של תורה)

"ופניהם איש אל אחיו" (כ"ה כ)
וכתוב אחד אומר: ופניהם לבית? כאן בעושים רצונו של מקום, כאן באין עושים רצונו של מקום. (בי"ב צ"ט)
כשעושים רצונו של מקום, פניהם איש אל אחיו - חושב הוא לא רק על עצמו אלא פניו גם כלפי אחיו ודואג לגורלו. אבל כשאין עושים רצונו של מקום - פניהם אל הבית. כל אחד חושב על ביתו שלו. (כתב סופר - פניני תורה)

"זהב כסף וזהושת"
בעל החתם סופר מוצא כאן בשלוש מלים אלו רמז לכל ימות השנה שבהם קוראים בתורה והם:
ז = יום שבת. ה = יום חמישי. ב = יום שני. כ = יום כפורים. ס = סוכות. פ = פסח פורים.
נ = נרות כלומר חנוכה. חודש = ראש חודש.
ש = שבועות, שמיני עצרת, שמחת תורה. ת = תענית.

"ודברתי אתך מביין שני הכרובים"
מבין שני הכרובים ראשי תיבות "משה". (בעל הטורים)

זאת התרומה
מדוע כפלה התורה 3 פעמים את המילה ומה רמזה? (מדרש אבכיר) מלמד שהראה ה' למשה 3 תרומות. אחד של משכן במדבר, אחד של מקדש ראשון ואחד של מקדש שני, שנאמר זהב וכסף ונחושת. זהב כנגד משכן שעשה משה שהיה חביב על ה' כזהב. כסף - כנגד מקדש ראשון שבנאו שלמה אין כסף נחשב בימי שלמה למאומה (דברי ימ' ב). נחשת כנגד מקדש שני שחסרו בו חמישה דברים ארון, כפורת, כרובים, אש ורוח הקודש. (בבר דין הי"ו)

"כפתריה ופרחיה מבינה יהיו" (כ"ה ל"א)
מצויים משכילים, שבכדי להסביר עניין מן התורה הריהם מסתייעים בהקדמות ובהארות מהספרות הנכרית הבלתי יהודית, או מכתביהם של כופרים יהודים. לפיכך אמרה תורה, כי אפילו הציצים ופרחים לתורה - המסתמלים על ידי המנורה - יהיו גם הם מן התורה גופה ולא ממקור זר. "ממנה יהיו".

פינת הניבים והפתגמים
יישר כח! = כה לחי! = קריאת שמחה ועידוד המבטאת תחושת שביעות רצון = קל הפדוד.
יש קוראים: יישר כוח, כלומר: לחזק ה' את כוחו של המבדך. כך אומרים למשל, לפתח, לאחר שברך את "ברכת כהנים" בבית הכנסת. גם לכל יהודי אחר עולתו לתורה נהוג לומר "יישר כוח!"
דוגמה: לאחר קריאת העלון "אברהם יגל" קבלו צוות מערכת העלון מכתבים וטלפונים בסגנון זה: "אחולי הקב"ים לרגל העלון הנחדר, יישר כח!"
מקור: מסכת שבת פז (ניבונכו)

"עצי שטים עמדים" (כ"ו ט"ו)
לא היה עולם ראוי להשתמש בארזים ולא נבראו אלא בשביל המשכן ובשביל בית המקדש. (מדרש)
עץ הארז הנהו קשה מאד והוא מסמל חוסן וחוזק (לעולם יהא אדם רך כקנה ולא קשה כארז). ואכן, הקשיות לא הייתה צריכה להיות בעולם, אולם כדי להשתמש בה בשביל המשכן והמקדש, כלומר, דברים שבקדושה וענייני יהדות, כאן הקשיות והחוסן מהוות דווקא מידה טובה, שלא להתפעל מפני המלעיגים ולא לסור מדרך היהדות על ידי מסייתים ומדיחים. (אבני אזל)

פרכות ואיחולים לפסיים לויקאן איתן ורונית דורון הי"ו בהגיע בנכם אופק נ"י למצוות יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ויתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, יפוצו מעיינותיו בלימודיו. וברכה והצלחה למשה ושושנה דורון הי"ו וליהודה וסילבי זלצר הי"ו שירוו נחת מיוצאי חלציהם

הסירו ממשול מדרך עמי!
העלון טעון גניזה במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

"דָּבַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְקִוּוּ לִי תְרוּמָה"
 כל מקום שנאמר בו **"לי"** = קיים לעולם, יש בו ברכה, קיים בעולם הזה ולעולם הבא:
 אמר ר' ישמעאל: בוא וראה שלש עשרה דברים חיבבן הקב"ה וקראן **"לי"**:

- א. במשכן - ויעשו לי מקדשי (שמות כה);
 - ב. בבכורות - כי לי כל בכור בישראל (במדבר ח);
 - ו'אתם תהיו לי ממלכת כהנים' (שמות יט);
 - ג. בלוויים - ויהיו לי הלויים, אני ה' (במדבר ג);
 - ד. בכהנים - יוכהנו לי (שמות מ);
 - ה. בסנהדרין - 'אספה לי שבעים איש' (במדבר יא);
 - ו. בקרבנות - 'תשמרו להקריב לי' (שם כח);
 - ז. בשמן המשחה - 'שמן משחת קדש יהיה זה לי';
 - ח. בירושלים - 'בעיר אשר בחרתי לי' (מל"א יא);
 - ט. במלכות בית דוד - 'כי ראיתי בבני לי מלך' (שמו"א);
 - י. בכסף ובזהב - 'לי הכסף ו לי הזהב' (חגי ב);
 - יא. בתרומת המשכן - ויקחו לי תרומה' (שמות כה);
 - יב-יג. בשלום - "אוֹ יִחַזֵּק בְּמַעוֹזֵי, יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם לִי; שְׁלוֹם, יַעֲשֶׂה-לִּי". (ישעיה כז).
- ומכולם לא כפל אלא השלום, ללמדך שהוא חביב מן הכל.

"בניד כשתלי זתים" - חינוך

כהורים, אנו רוצים לראות בילדינו את הטוב ביותר, את המושלם והנקי מכל רבב. יש לנו רשימה של דרישות, סולם ערכים שבנינו כמודל הניצב מול עיניו של הילד, "כזה ראה וקדש". סולם ערכים מדהים: יושר קיצוני, חריצות מופלגת, העמקה מיוחדת, חביבות מופלאה, מחשבה ישרה, התבוננות נוקבת. אלו הם שלבים ספורים מתוך סולם ערכים דמיוני ומופלא שמציבים הורים לילדיהם. אכן, ערכים נפלאים. איש אינו יכול להתווכח שחריצות היא תכונה מצוינת, יושר הוא ערך מחייב, והתבוננות והעמקה מונעים דברים רבים הנובעים משטחיות. אין ספק בכך.
 אולם קיימת בעיה אחת בסולם ערכים נפלא זה. איננו יכולים לדרוש מילדינו שלמות שאינה קיימת בנו. בהכירנו את עצמנו, אנו יודעים עד כמה קשה לרכוש כל אותן תכונות. כמה פעמים אנו עצמנו נכשלים בסולם הערכים שלנו, שהוא לעתים נמוך בהרבה מזה שאנו מציבים לילדינו? הורים אינם צריכים להצטייר בפני ילדיהם כמלאכים. גם הם אינם מושלמים, גם להם קשה לפעמים... ולכן אנחנו כאן בעולם לעמול ולתקן. לא להשאר היום מה שהיינו אתמול.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
לעזמרה וריטה מלכה הייו
 שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות השיעור של מרן **עובדיה יוסף שליט"א** לרפואתם והצלחתם ולכל משפחתם. לרפואת **לירן מלכה בן ריטה הייו** שיזכה לזיווג הגון משורש נשמתו ויחזור לאיתנו הראשון. ולהבדיל לע"נ **יחיא אביטן בר אסתר**

שיעור התורה הגדול בתבל
 ארגון **"אברהם יגל"** משדר בלויין **בכל מוצאי שבת** את שיעורו של מרן **הרה"ג עובדיה יוסף שליט"א** בבית הכנסת **"אוהל מועד"** בשעה **20:30** השיעור יוקרן על גבי **מסך ענק** בע"ה תקיים **סעודה רביעית**, בחסות **"מאפיית בית הלחם"**

לכל ציבור קוראינו היקר!
"באחד באדר משמיעין על השקלים"
 השנה כללנו מתארגנים לתת **חנניות fpea**
 לחיזוק העלון **"אברהם יגל"** המזכה את הרבים בפעילויות הרבות למען הציבור. התקשרו ונגיע עד אליכם: **08-9437333, 054-9151601** התורמים יזכו בע"ה לברכה גם בעלון.

"קול נון וקול אהה קול חנון וקול כלב"
 מזל טוב ואיחולים לבניים לילדינו הרב **ענתאל שרעבי ורעייתו הייו** זעים הכלי ורעייתו הייו לנישואי **הדוד ניי** עם **הדוד מנב"ת** יה"ח שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה לבנין עדי עד ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. **"ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"**

רפואה שלימה **למיר גלית** בת רבקה הייו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושס"ה גידיה. שתחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות.

ברכה והצלחה **ליפה ככ"פזן מנב"ת** בזכות השיעור וקריאת התהילים תזכה בבריאות ופרנסה טובה, נחת ושלווה. וברכה והצלחה **לאהרון-יון בן מורן ולנועה בת מורן** שיתגשמו משאלות ליבם לטובה.

בריאות והחלמה איתנה:
 רחמים יצחק-פור בן מרים הייו ציון נאמן בן מרים הייו משה נאמן בן מרים הייו **מרדכי יעקובי בן ציפורה הייו** **אברהם נאמן בן מרים הייו** **ישראל פרגי רפאל בן מרים הייו** **יוסף חיים גאלי בן ג'מו הייו** **באבאי באבאי בן מורורי הייו** **מיכל בת מינה מנב"ת** **לכל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.**

ברכה והצלחה **לעזמרה וריטה מלכה הייו** בת תרז הייו שיזכה בפרנסה טובה, אושר ושלווה. שיתגשמו משאלות ליבו לטובה שיריה נחת ושלווה. וברכה והצלחה **לאפרת, ליה, נועם ועומר.**

רפואה שלימה **לגולדשן באבאי** בת מרים הייו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושס"ה גידיה. שתחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות עם בעלה **באבאי** בן מורורי הייו

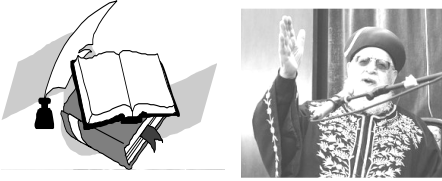
שבת שלום ומבורך

לע"נ נשמת:
 סולטנה באבאי בת שמחה ז"ל שמחה בר-דיין בת עזיזה ז"ל רבקה יעקובי בת פרי ז"ל עטייה בן חנה חגי'אג' ז"ל חנה (נור) נאמן בת חנוס ואהרון ז"ל דיאמנטה חגי'א בת רגילה ז"ל שרה נאמן בת מזל ז"ל

כלאפו (פאפו) חסן בן אליה וכריה ז"ל
שמואל מוסאי בן רבקה ודניאל ז"ל
אליהו רחמני בן מסעודה ז"ל
ניסים נסימי בן ביבי ז"ל
שלום נביאן בן טוטי ז"ל
סעדה סויסה בת איזה ז"ל
מרים לאלוזי בת ביבי ז"ל

לע"נ **מרדכי לארי ז"ל** בן שלמה ושרה הייו נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.
 לע"נ **בבאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

דבר אל בני ישראל ויקוו לי תרומה.

פירש רש”י, תרומה - הפרשה, יפרישו לי מממונם נדבה:
שאלה: האם יש חיוב ליתן צדקה?

תשובה: כתב השו”ע (יו”ד סי’ רמז ס”א) מצוה מן התורה ליתן צדקה ומאוד מאוד צריך לזהר בה יותר מכל המצוות האמורות בתורה. והטעם משום שאפשר לבוא לידי שפיכות דמים. כמעשה שהיה (גמ’ תענית כא ע”א) עם נחום איש גמזו, שהלך לבית חמיו והיה עמו משא שלוש חמורים, אחד של מאכל, אחד של משה, ואחד של מגדים, בא לפניו עני וביקש ממנו שיפרנסנו, ונחום לא הספיק לפרוק את המשא מן החמור עד שיצאה נשמתו של העני. וראה מה נאמר במצות הצדקה. כל הזהיר במצות הצדקה הוא זרע ברך ה’, שנאמר (בראשית יח פסוק יט) ”למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרם דרך ה’ לעשות צדקה ומשפט”. אין כסא ישראל מתכוון ודת האמת עומדת אלא בצדקה. שנאמר (ישעיה נד פסוק יד), ”בצדקה תכונני”.

אין ישראל נגאלין אלא בצדקה, שנאמר (ישעיה א פסוק כז) ”ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה”. ואומר (שם נו, א) ”שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבוא וצדקתי הגלות”. גדולה צדקה מכל הקרבנות, שנאמר (משלי כא פסוק ג) ”עושה צדקה ומשפט נבחר לה’ מזבח”. אמר רבי אלעזר כל העושה צדקה כאלו מלאו לכל העולם חסד. שנאמר (תהילים לג פסוק ה) ”אוהב צדקה ומשפט חסד ה’ מלאה הארץ”.

לסיכום: מצות עשה ליתן צדקה, ומעלות רבות נאמרו במצוה זו.

שאלה: האם יש איסור להתעלם מגובה צדקה?

תשובה: יש איסור לא תעשה להתעלם מן הצדקה, שנאמר (דברים טו פסוק ז) ”לא תאמץ את לבבך ולא תקפוץ את ירך מאחיד האביון”. איתא בגמרא בבא בתרא (דף י ע”א) תני רבי חייה בר רב מדיפתי, רבי יהושע בן קרחה אומר, כל המעלים עיניו מן הצדקה כאילו עובד עבודה זרה, כתיב הכא (דברים טו פסוק ט) ”השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל”. וכתב התם (דברי פרק יג פסוק יד) ”יצאו אנשים בני בליעל”. מה להלן עבודה זרה אף כאן עבודה זרה.

לסיכום: אסור להתעלם מגובה הצדקה ויתן כהשגת ידו.

שאלה: אדם עני העומד ברחוב ואוסף צדקה האם כל פעם שעוברים על ידו חייב ליתן לו?

תשובה: כתב בשו”ת שבט הקהתי (ח”א סי’ רנה) אין צורך ליתן לעני כל פעם שעובר לידו אלא די שיודיע לו שכבר נתן לו. עכ”ל. וכשאפשר יתן שווה פרוטה (עשר אגורות) ויצא ידי חובת מצות צדקה.

מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקווזו את תרומותי:
אומר המדרש: אדם התורם מכל הלב.

שאלה: האם מותר ללחוץ ולשכנע אדם שיתן צדקה?

תשובה: אדם שיש באפשרותו ליתן צדקה ואינו נותן כפי השיעור שצריך מותר לשכנעו שיתן ויקיים מצות צדקה. אולם הטור יו”ד הלכות צדקה (סי’ רמז ס”ז) כתב אדם שוע (פירוש נדיב לב) שניתן צדקה יותר מהראוי לו או שמיצר לעצמו ונותן לגבאי כדי שלא יתבייש, אסור לתובעו ולגבות ממנו צדקה והגבאי שמכילמו ושואל ממנו עתיד הקב”ה ליפרע ממנו שנא’ (ירמיה ל, כ) ופקדתי על כל לוחציו ואמרו חכמים אלו גבאי צדקה:

לסיכום: מותר לשכנע אדם ליתן צדקה. אבל אסור לעשות כן לאדם שאין לו ומתבייש ומחמת כן תורם לצדקה יותר מכפי השגת ידו והעושה כן עתיד הקב”ה ליפרע ממנו שנאמר ”ופקדתי על כל לוחציו”.

נכתב ע”י ר’ עוזי נסימי הי”ו
מחבר ספר ”מענה השולחן”

ניתן לשאול שאלות בהלכה בכלל ”תפארת רחמים”
או בטלפון 050-7529102 בין השעות 9:30 - 17:00

”מכל מלמד” השכלתי...”

סדר הכללים: ארון, שולחן ומזורה.

הארון - מסמל את החוק והסדר לעולם. כמו שלכל פריט ומכשיר יש ”ספר המכשיר”, גם כאן, התורה היא ”ספר המכשיר” לעולם כולו: יהודים, גויים, סוחרים ובעלי עסקים העוסקים ”בקמח”, וגם ליושבי הישיבה העוסקים בתורה, לכולם אותו חוק ומשפט. לכן קודם יש לאמר לכולם: מה הם החוקים. לאחר מכן באים השולחן, לפני המזורה. על דרך שאמרו חז”ל: יעקב אבינו ומשה רבינו, הקדימו בברכותיהם את זבולון ליששכר, לפי שזבולון הוא המחזיק בלומדי התורה, וראוי להקדימו לפני הלומדים.

השולחן - המרמז על ”הקמח”, הוא המחזיק. **המזורה** - מרמזת על העוסק בתורה.

ומדוע הקדימה התורה את הארון לפני השולחן? אלא שיש שני סוגי תלמידי חכמים: א. זה שאינו זקוק להחזקה, כרבי חנינא בן דוסא, שכל העולם ניזון בזכותו, בחינת ”הארון נושא את נושאייו”. והוא קודם לכל, שכן העולם צריך לו.

ב. זה הזקוק להחזקה, והמחזיקים אותו קודמים לו. (לפי כתב סופר בשם אביו).

מידות הארון - ורמזיהן:

א. אורכו ורוחבו של הארון - יותר משל השולחן. לרמז: כי התורה מאריכה ימיו של האדם, ואילו העושר, השלטון והחומריות - מקצרים ימי האדם.

ב. קומת הארון והשולחן - שוות. לרמז: ”בצל החוכמה - בצל הכסף” (קוהלת ז’)

מידות השולחן - ורמזיהן:

השולחן מרמז לעניינים הגשמיים של העולם. השולחן - רוחבו פחות מגובהו. לרמז: ששולחנו של אדם לא יהיה ברחבות מופרות, אלא פחות מגובהו - פחות משמרשה האפשרות.

רפואה אלטרנטיבית כורכום נגד אלצהיימר?

בהודו מתבלים את המזון בהרבה כורכום ושכיחות האלצהיימר נמוכה. הכורכום לא רק מוסיף טעם, הוא טוב גם לבריאות. כך עולה מחקר חדש שבדק את יעילות התבלין ההודי המפורסם מול מגוון רב של מחלות. נבדק הקשר בין הכורכום למחלת לב והתקפי לב והראה כי התבלין מסוגל למנוע את תהליך המאפיין את טרשת העורקים. גם כאן הרעיון הבסיסי למחקר נבע מהתצפית כי שיעור מחלות הלב בהודו הוא נמוך למרות ששיעור המעשנים בה גבוה יחסית. הכורכום נמצא יעיל גם במניעת מחלת הסרטן והוכח כמגן על הריאות מפני נזקי העישון. הכורכום יעיל לחיזוק מערכת החיסון ונמצאת האפשרות לטפל בחיסון בעזרת כורכום.

" ואבותינו סיפרו לנו "

נפתולי אלוקים

ר' יצחק התגורר בדירת פאר במרכז העיר עם אשתו וילדיו שלא ידעו מחסור. כל ענייני הבית התנהלו על ידי משרתים ומשרתות. אחת המשרתות היתה בחורה צעירה ופשוטה בשם שרה-לאה. היא היתה בעלת לב רחב ואופי נוח והיתה מסורה מאוד לעבודתה בבית אדוניה. במשך הזמן חסכה סכום נאה שאותו ייעדה כנדוניה לחתונתה.

יום אחד פנתה למעסיקה, ר' יצחק, וביקשה ממנו שיעץ לה היכן להשקיע את הכסף שחסכה עד כה. הסוחר המיומן בדק את כל האפשרויות ולבסוף המליץ בפניה על תוכנית חיסכון מסוימת, שהניבה מלבד רווח חודשי נאה גם השתתפות בכרטיס הגרלה חודשית על סכום כסף גדול מאוד.

ר' יצחק ביצע עבור שרה-לאה את ההפקדה ומסר לה את כל המסמכים וגם את כרטיס ההגרלה המצורף. באותה הזדמנות החליט להצטרף גם הוא לאותה תוכנית. שרה-לאה נהנתה מההכנסה החודשית הצנועה שהניבו כספי ההפקדה. כאשר ר' יצחק בדק אם זכה כרטיסו בהגרלה החודשית, בדק באותה הזדמנות גם את מספרה של המשרתת.

כעבור כמה שנים פקדו אירועים קשים את ר' יצחק ובני ביתו. אשתו חלתה במחלה אנושה וכעבור תקופת מה נפטרה. מותה שבר את רוחו וכל מהלך חייו החל להידרדר. ילדיו הגדולים עזבו את הבית והוא נותר בודד. עסקיו נקלעו למשבר קשה והוא נאלץ למכור את ביתו המפואר ולפטר את כל משרתיו, כולל שרה-לאה שעדיין לא זכתה להקים בית. הוא עבר להתגורר בגפו בבית פשוט וקטן וחי חיים צנועים ודחוקים.

יום אחד צעד ר' יצחק ברחוב ועיניו קלטו לפתע את המודעה המכריזה על תוצאות ההגרלה החודשית. מזמן משך את פקדונו מתוכנית החיסכון וממילא איבד את זכותו בהגרלה, אבל ההרגל הישן גרם לו להציץ במספר הזוכה.

לתדהמתו המספר שעלה בגורל היה של שרה-לאה! סכום הזכייה: מאה אלף רובל!

אמנם ר' יצחק איבד את רכושו, אבל לא את חושו המסחרי. באותו רגע עלה במחשבתו לשאת לאישה את משרתתו לשעבר. "בכך אפתור שלוש בעיות", חשב לעצמו, "אגאל אותה מרווקותה, אבנה מחדש את ביתי ואוכל לחזור לעסקיי הגדולים ולחיות שוב ברווחה". תוך זמן קצר נוצר הקשר עימה, ובתוך כמה שבועות כבר עמדו האדון והמשרתת לשעבר תחת חופה אחת כאיש ואישה.

ר' יצחק תכנן לבשר לה על זכייתה הגדולה כעבור זמן מה כדי שלא תחשוד שהוא התחתן עימה בגלל זכייתה. בוקר אחד כשחזר מבית הכנסת קרא בהתלהבות: "מזל טוב, אשתי היקרה! הודו לה' כי טוב, אנחנו עשירים!"

"מה קרה?", שאלה שרה-לאה המופתעת.

"את זוכרת את כרטיס ההגרלה הישן שקניתי עבורך לפני שנים רבות?". "כן", ענתה בשקט, "אני זוכרת."

"את לא תופסת מה קרה! זכינו במאה אלף רובל!" ר' יצחק המשיך להתלהב ואחרי כמה שניות שם ליבו לכך שרעייתו משפילה את עיניה ולא מצטרפת לשמחתו. אחרי רגע נוסף אמרה: "איננו עשירים, בעלי היקר. הכרטיס אינו ברשותי. אבי היה חולה ונאלצתי לממן את תרופותיו ומכרתי את כרטיסי..."

ר' יצחק היה בהלם גמור. הוא צנח על כיסא סמוך, תפס את ראשו בשתי ידיו והחל לזעוק: "אוי ואבוי, מה עשית! מה עשית! מה עשית! מה עשית!..."

לאחר מכן הלך ר' יצחק לביתו של רבי מנדל מקוצק שישיא לו עצה. כאשר הסוחר עמד מול הרבי קולו רעד ועיניו הושפלו ארצה. הוא אמר: "רבי. כל נישואי היו מקח טעות. הייתי סבור שנשאתי אישה עשירה, והנה התברר לי כי קשרתי את חיי עם אישה פשוטה וענייה... ברצוני להחזיר את הגלגל לאחור!"

הרבי הקשיב לסיפורו של ר' יצחק בקשב רב. לאחר שהלה סיים את דבריו, השתרר שקט מתוח בחדר. הרבי מקוצק נעץ את עיניו בר' יצחק ואמר: "מה חשבת לך, שזיווג הוא עניין פשוט וחלק! לפעמים כדי לבצע שידוך, הקדוש ברוך הוא חייב לתחבל תחבולות שונות ומשונות, וכדי להוציא לפועל את השידוך הזה היה עליו להמציא תחבולה כל כך מתוחכמת שתפיל בפי אפילו סוחר ממולח כמוך..."

כאשר ראה הרבי שר' יצחק נטוע במקומו בתדהמה, ריכך מעט את קולו, הושיט לו את ידו לפרידה ואמר: "שוב לביתך ולרעייתך החדשה שהיא זיווגך האמיתי, והקדוש ברוך הוא יאציל עליכם שפע ברכה והצלחה". (עוד מוזרח)

"משנכנס אדר מרבין בשמחה"

דלפון הכלכלן

המדרש מספר, שעשרת בני-המון ניתלו על העץ משום שהם היו אלה שיעצו לאביהם לשחד את המלך אחשוורוש בעשרת אלפים כיכר כסף ולהשמיד את היהודים.

נשאלת השאלה: הסבר זה יכול להתאים לשמונה מבני המון. אבל אין ייתכן שיויזתא', הידוע כטיפש מטופש, יהפוך פתאום ליועץ, ואחיו השני, 'דלפון', העני המרוד, יהיה מעורב בעסקא פיננסית בגובה עשרת אלפים כיכר כסף?

אלא שכאשר מדובר בעשיית צרות ליהודים, נעשה 'יויזתא' לחכם גדול וגם 'דלפון' נהיה מומחה לענייני כספים...

מדוע המון עבד כל כך קשה כדי להשמיד את כל היהודים ביום אחד דווקא? גם נזקק להתארגנות ארוכה וגם להפיל פור ולחכות בסבלנות לאותו היום? המון היה יכול להשמיד את היהודים בכמה ימים, ואז גם הגזירה הייתה קשה יותר?

מסביר רבי שלמה מקארלין: המון חשש שמא יעשה נס וגזירתו תתבטל ואז יהפכו הימים האלה לימים טובים לישראל. מכיוון שעינו צרה ביהודים, מדוע שיהיו להם כמה ימים טובים, לכן התאמץ להעמיד את גזירתו ביום אחד בלבד כדי שליהודים יהיה רק יום טוב אחד.

אבל, נהוג לומר בחסידות, ששמחת הפורים יכולה להשפיע על כל ימות השנה. יהי רצון לפני אדון כל שמחת הפורים תמשך ותשפיע על כל הימים הבאים עד שנגיע לשמחת הגאולה השלימה.

אם יש ברשותכם סיפור מרגש בעל משמעות

הטומן בתוכו דברי מוסר, הנהגות או חוכמת חיים,

אנא העבירו למערכת העלון. טל': 054-9151601

או בדואר אלקטרוני: avi.musai@siemens.com